

РЕШЕНИЕ

№ 238

гр. Враца, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

Членове: Калин Тр. Тодоров
Борис К. Динев

при участието на секретаря Миглена Н. Костадинова
като разгледа докладваното от Калин Тр. Тодоров Въззивно гражданско дело
№ 20231400500429 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Въззивното производство е образувано въз основа на въззивна жалба вх.
№ 5895/25.09.2023г., подадена от Б. Е. Б. с ЕГН ***** от с.***,
обл.Враца, ***, против решение № 153 от 15.06.2023г. по гр.д. № 690/2022г.
на Районен съд – Бяла Слатина в неговата цялост, с което е осъден да заплати
на Д. Д. Д. с ЕГН ***** от ***, на основание чл.45 от ЗЗД и чл.86 от
ЗЗД, сумата 500,00 лв. главница предявена като частичен иск от 5000,00 лв.,
представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в
увреждане на собствената му вещ - лек автомобил „Ауди А6 Авант“ с рег. №
ВР *** СК, вследствие на ПТП, реализирано на 04.09.2021г., ведно със
законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на исковата
молба - 08.06.2022г., до окончателното ѝ изплащане, както и направените
разноски пред първата съдебна инстанция в общ размер 280,00 лв., както и да
заплати на адв. И. Ж. от АК-София, на основание чл.38, ал.2 във вр. с чл.38,
ал.1, т.2 ЗА, адвокатско възнаграждение в размер 400,00 лв. за безплатно
процесуално представителство и защита на ищеца Д. Д. Д. в исковото
производство по гр.д. № 690/2022г. по описа на РС-Бяла Слатина.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е неправилно и

незаконосъобразно. Счита, че при анализа на събраните по делото доказателства са допуснати най-съществените пороци и се е достигнало до изграждането на неправилни и незаконосъобразни правни изводи. На първо място твърди, че решението е немотивирано, тъй като липсва анализ на доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност, съпоставяйки ги едно спрямо друго. Поддържа, че в мотивите си решаващият съд влиза във вътрешно противоречие относно оценката на доказателствената стойност на назначената и изготвена по делото съдебна автотехническа експертиза - от една страна съдът е посочил, че възприема решението на експерта като обективно и обосновано, а при анализа на същото е посочил, че не кредитира експертното заключение в частта относно механизма на причината за настъпване на ПТП, вследствие на което е приел, че виновно е причинил имуществени вреди на ищеца, като го определя като необективно, изградено въз основа на предположения. Счита, че приетото от съда по отношение доказателствената стойност на този доказателствен източник, не съответства на посоченото от експерта в заключението. Посочва, че и изводите си за противоправно поведение от негова страна, решаващият съд е извел единствено и само въз основа на свидетелските показания на свидетелите М. Д., която е сестра на ищеца, и И. Ц. П., които се явяват свидетели очевидци на настъпилото пътно транспортно произшествие, без да е проявил каквато и да било критичност към тяхната достоверност, неотчитайки обстоятелството, че първата е сестра на ищеца и е заинтересована от изхода на делото, а вторият не фигурира като вписан свидетел в протокола за ПТП, което поражда съмнения в добросъвестността и обективността на този свидетел. Изтъква, че съдът не е отчел противоречията в показанията на тези двама свидетели с наличните по делото писмени доказателства, установяващи констатираните в протокола за ПТП увреждания по автомобила - собственост на ищеца. С оглед на изложеното, счита, че мотивите на съда относно доказателствената стойност на доказателствените източници, посочени по-горе, са вътрешно противоречиви, не логични и пораждат съмнения в обективността и безпристрастността на съдебния състав; че решаващият съд, при постановяване на атакувания съдебен акт, е допуснал нарушение на основен принцип в правото, а именно, че никой не може да черпи права от собственото си противоправно поведение. Моли съда, да отмени обжалваното решение, като неправилно и незаконосъобразно или да измени същото, така,

че да кореспондира с доказателствата по делото.

В срока по чл.263 от ГПК от въззиваемата страна Д. Д. Д. с ЕГН ***** от гр.Бяла Слатина, чрез пълномощник адв. И. Ж. от САК, е постъпил писмен отговор, с който оспорва като неоснователна въззивната жалба. Счита, че решението на първоинстанционния съд е правилно, законосъобразно и мотивирано, а подадената въззивна жалба е неоснователна. Твърди, че по категоричен начин, чрез показанията на свидетелите очевидци - М. Д. и И. П., и на длъжностното лице от РУ - Бяла Слатина, посетило местопроизшествието и изготвило Протокола за ПТП - Л. Ц., е установено, че единствената причина за настъпване на процесното ПТП са действията на ответника - Б. Е. Б., както и че настъпването на произшествието е било непредотвратимо за него. Поддържа, че правилно и обосновано първоинстанционният съдебен състав не е кредитирал заключението на вещото лице по приетата САТЕ в частта относно механизма на настъпване на процесното ПТП, че не приема за обосновано приетото от вещото лице - автоексперт становище, че има вина за настъпване на пътнотранспортното произшествие, както и че не може да се съгласи и със заключението в частта, с която е определена стойността на уврежданията по лек автомобил „Ауди А6 Авант" с рег. № ВР *** СК. Посочва, че е оспорил изцяло САТЕ, включително и в частта ѝ, в която е определен размера на щетите, причинени на собствения му лек автомобил в резултат на процесното ПТП. Счита, че правилно и обосновано първоинстанционният съдебен състав не е кредитирал изцяло показанията на Н. А. - майка на ответника Б. Е. Б., и показанията на втория доведен от ответника свидетел, които нямат значение за изясняване механизма на процесното ПТП, както и че правилно е кредитирал показанията на свидетеля очевидец - И. Ц. П. и показанията на полицейския служител - Л. Ц., като обективни, кореспондиращи и не противоречащи с останалия доказателствен материал по делото. Моли съда да остави без уважение въззивната жалба и да потвърди изцяло обжалваното решение, като на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата му присъди адвокатско възнаграждение.

Врачанският окръжен съд, като взе предвид оплакванията във въззивната жалба и събраните по делото доказателства, в съответствие с предметните предели на въззивното производство, очертани с жалбата, намира следното:

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 ГПК и от легитимирано лице, поради което е допустима.

При извършената служебна проверка по чл. 269 от ГПК въззивният съд констатира, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо; същото не страда от пороци, водещи до неговата нищожност – постановено е от законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда,

изготвено е в писмена форма, подписано е и е разбираемо, не са налице и процесуални нарушения, обуславящи неговата недопустимост.

Районен съд – Бяла Слатина е бил сезиран с осъдителен иск с правно основание чл. 45 ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Оттук следва, че за да е налице фактическият състав на деликтната отговорност за ответника, следва да са налице следните предпоставки: противоправното му поведение, настъпването на твърдените от ищеца вреди, причинна връзка между противоправното поведение и настъпилите вреди, и вина у причинителя. Съгласно презумпцията на ал. 2 на чл. 45 от ЗЗД вината на дееца се счита за налична до доказване на противното, от което следва извода, че доказателствената тежест за опровергаване на вината носи ответника-деликвент. За установяване на останалите предпоставки на деликтната отговорност, доказателствената тежест съобразно чл. 154 от ГПК носи ищеца - при условията на пълно и главно доказване.

Фактическата обстановка по делото се установява такава, каквато е изложена в обжалваното решение и по нея не е налице спор между страните. Районният съд е съобразил и анализирал всички относими и допустими доказателства, въз основа на които е достигнал до правилни изводи относно това какви релевантни за спора факти и обстоятелства се установяват с тях.

Във въззивното производство не са ангажирани доказателства, които да променят приетата и изяснена от районния съд фактическа обстановка, поради което окръжният съд я възприема изцяло и препраща към нея на основание чл. 272 ГПК, като не е необходимо същата да се преповтаря и в настоящото решение. Въззивната инстанция напълно споделя и решаващите мотиви и изводи на районния съд за основателност на предявеният иск, като препраща към мотивите на решението на основание чл. 272 ГПК.

По изложените във въззивната жалба оплаквания и в допълнение към съображенията на районния съд, следва да се отбележи следното:

Релевантните за спора факти са следните:

При ПТП на 04.09.2021 г. около 20, 45 часа на път III-1304 между с.*** и с. ***, общ.Бяла Слатина са причинени имуществени щети на лек автомобил „Ауди А6 Авант“ с рег. № ВР *** СК, собственост на Д. Д. Д. с

ЕГН ***** от гр.Бяла Слатина, в резултат на сблъсъка му с преминаваща през пътното платно крава от стадо, пастир на което е бил ответникът Б. Е. Б..

Произшествието е посетено от Л. Ц. – мл. автоконтрольор при РУ на МВР, гр.Бяла Слатина, който е съставил Протокол за ПТП № 1495098/04.09.2021г., в който са описани времето, мястото, участниците в произшествието, състоянието на пътното платно, разположението на ППС и стадото, вкл. блъснатата крава, обстоятелствата и причините, при които е възникнало ПТП и конкретният резултат от него, причинените щети на МПС лек автомобил „Ауди А6 Авант“ с рег. № ВР *** СК и др. В протокола е описан следния механизъм на ПТП: Б. Е. Б. (участник № 1), в качеството си на водач на стадо домашни животни – крави, не направлява животните при пресичането на платното за движение, с което става причина за ПТП, като Д. Д. Д. (участник № 2) се блъска в крава. В протокола е начертана скица на ПТП и е посочено, че за извършеното нарушение е издаден АУАН № GA485953/04.09.2021 г. Същият е приложен по делото на л.30 и в него също е описан механизма на ПТП: на 04.09.2021 г. в 20, 45 часа път III-1304 между с.*** и с. *** в общ.Бяла Слатина Б. Е. Б., в качеството си на водач на стадо домашни животни – крави, не направлява животните, намиращи се в близост до пътното платно, вследствие на което те навлизат на пътното платно в тъмната част от денонощието и създават непосредствена опасност за участниците в движението, преминаващи по пътя, вследствие на което става причина за възникване на ПТП с материални щети, като лек автомобил „Ауди А6 Авант“ с рег. № ВР *** СК, управляван от Д. Д. Д. се блъска в крава, с което виновно е нарушил чл.106, ал.1 ЗДвП. Актът е съставен в присъствието на двама свидетели, един от които е И. Ц. П. (очевидец, присъствал при установяване на нарушението и при съставяне на акта), връчен е на пастира и същият го е подписал без възражения. Въз основа на издадения акт, за извършеното нарушение на виновния водач Б. Е. Б. е издадено Наказателно постановление № 21-0248-000619 от 24.09.2021 г. на ОД на МВР-Враца, РУ-Бяла Слатина, с което му е наложено административно наказание. Няма доказателства по делото наказателното постановление да е обжалвано от наказания и да е отменено.

За установяване на обстоятелствата, свързани с настъпването на процесното ПТП пред районния съд са разпитани две групи свидетели: М. Д. Д.а, И. Ц. П. и Л. Ц. (свидетели на ищеца Д. Д.) и Н. Б. А. и А. М. М.

(свидетели на ответника).

Свидетелката М. Д. - сестра на ищеца, е пътувала на предна седалка до шофьора в лекия автомобил от гр.Бяла Слатина за гр. Червен бряг, където се провеждал панаир на града. Според нея брат ѝ управлявал автомобила със скорост 70 км/час; след завоя на с.*** видели три крави, които тичали към колата и нямало възможност да ги заобикалят; след това дошли и други крави, като нямало пастир. Брат ѝ натиснал спирачките, но нямало време да спре. Свидетелката си спомня, че една от кравите се ударила в лекия автомобил, но станала и си тръгнала; удара бил страничен, защото брат ѝ се опитал да го избегне, но не могъл. Имало стъкла в краката от счупено предно стъкло на колата. След удара и двамата излезли от колата. Тогава дошъл пастира Б. от полето, но не си спомня какво ѝ казал, тъй като била изплашена. Брат ѝ извикал полиция, след което били разпитани на местопроизшествието и полицаите съставили констативен протокол. Пастирът през цялото време мълчал, майка му се появила по някое време отнякъде. Дошли още хора с коли и започнали да крещят.

Свидетелят И. П. /без родствени връзки със страните по делото/ в деня на произшествието, около 21:00 ч., е пътувал за работа нощна смяна от гр.Бяла Слатина за гр.Червен бряг и също минал през с.***. Свидетелят твърди, че се движил с 50 км/ч. и ищеца карал своя автомобил след него. След излизане от с.*** имало поставен знак В34 - „Край на забраните“, при което ищецът ускорил автомобила си и изпреварил свидетеля. Разрешената скорост на пътя била 90 км/ч, а при изпреварването ищецът се движил с около 70 км/ч до 80 км/ч. Изведнъж свидетелят установил, че светлината от стоповете на автомобила на ищеца изчезнала и намалил скоростта. Свидетелят твърди, че странично от дясната му страна между дърветата и клоните започнали да излизат крави на пътя; цялото стадо било пред неговия автомобил, а пред колата на ищеца имало още три крави, които с телата си скривали светлината от стоповете на колата му. Свидетелят видял, че колата на ищеца била ударена челно, имало щети по предния капак, страничните огледала, бронята, предното стъкло; копитото на едната крава било пробило предното стъкло до кормилото. Според свидетеля нямало възможност да се избегне ПТП-то, тъй като кравите били излезли странично на платното за движение и нямало друга кола в насрещното движение. След инцидента кравите изчезнали веднага и нямало нито една от тях. Свидетелят твърди също, че не е забелязал пастир, нямало човек да свети с фенерче, предупреждавайки за преминаването на животните, както и че пътят не е бил осветен. От показанията на свидетеля се установи също, че в колата на ищеца имало момиче, което пищяло от уплаха и той ги попитал дали имат нужда от помощ. Ищецът заявил, че са добре, не са ранени, но са много изплашени, след което позвънил на телефон 112. Свидетелят установи също, че в първите 10 минути след настъпване на инцидента нямало никой, а впоследствие дошла майката на пастира, спрели и други коли. След това се появили служители на СОТ фирма, които споделили, че редовно кравите излизали на

завоите, без да има човек с тях. След пристигането на полицаите, свидетелят дал обяснения и бил вписан като свидетел в КП, в който се подписал, заедно с двамата участници в ПТП-то. Свидателят заявил също, че пътува всеки ден по този път, виждал и друг път крави по пътя, като пастира ги прекарвал през пътя и винаги спирал, но не и в тъмната част на деня.

Свидателят Л. Ц. /мл. автоконтрольор в РУ-Бяла Слатина, съставил КП № 1495098/04.09.2021г./, твърди в показанията си, че извършил оглед на мястото на ПТП-то и изяснил причината за възникването му, която според него е виновност на водача на стадото с домашни животни, който не е изпълнил задълженията си, регламентирани в ЗДвП - не е взел мерки да направлява животните, когато са в близост до пътя или когато те ще преминават през пътното платно. Свидателят твърди, че в тъмната част на денонощието ищецът Д. Данилов не е могло да бъде предупреден за такава опасност, тъй като няма пътен знак А21 – „Възможна поява на домашни животни“ и той се е движил с допустимата за този пътен участък скорост, като изведнъж от дясната му страна от храстите излезли домашни животни. Той направил опит да ги избегне, но е бил блъснат от три крави. До колкото си спомня св.Ц., кравите били ранени, но не били на пътното платно или в близост до него. Свидателят твърди също, че е имало следи от спирачен път, тъй като се виждали на местопроизшествието и това било служебно документирано в снимков материал, който се съхранява на електронни носители в АИС-Пътна полиция и ГД-Национална полиция. При извършена от него проверка за алкохол на водача на лекия автомобил, резултата бил отрицателен, както и нямало съмнение у свидетеля Ц., той да е употребил и да е под въздействието на наркотици или техните аналози. Водача на лекия автомобил представил на служителя на реда валидна полица за застраховка „Гражданска отговорност“ и валиден талон за годишен технически преглед на колата, което отразил в КП. Според свидетеля КП е подписан и от двамата участници в ПТП-то без възражения; АУАН е съставен на името на водача на стадото на домашни животни Б. Е., който нарушил разпоредбата на чл. 106, ал. 1 от ЗДвП. Същият е подписан от него без възражения и в присъствието на двама свидетели очевидци - И. Ц. П. и В. П. М., при предявяване на свидетеля АУАН № ГА 485953/04.09.2021г. по реда на ГПК. Свидателят твърди също, че на пътя, където е и извършено ПТП-то, допустимата скорост е 90 км/час. От разказа на свидетеля-очевидец, който управлявал лек автомобил след автомобила на ищеца, полицаят разбрал, че домашните животни се появили на пътното платно, но при неговото пристигане на мястото на ПТП-то не е имало крави на пътното платно, нито в банката на пътното платно, нито в канавката, нито под автомобила на ищеца. От показанията на свидетеля се установи, че пастира на стадото е бил сам в тъмната част на денонощието, което било недопустимо, защото пътя е натоварен; той не бил в състояние да контролира животните и не е бил до пътното платно. След настъпване на ПТП-то друг пастир не се появил, нито до края на проверката.

От показанията на свидетелката Н. А. (майка на ответника) се установява, че тя заедно със сина си Б. Б. имат свои собствени крави, които към датата на ПТП били 27 броя, както и че всеки ден, в продължение на 25 години, изкарват на паша кравите, като пресичат с тях шосето на с.*** на един завой, и винаги са по двама души - един пастир отпред и един отзад. За инцидента свидетелката твърди, че е настъпил около 20:15 часа вечерта на здрач, но не било тъмно; отишла да срещне Б., който бил от другата страна на шосето, първо се огледала от двете страни на завоя, защото той е опасен, и видяла, че нямало никакво движение. Свидетелката извикала на Б. да прекарва кравите през шосето, като той бил отзад, а тя отпред; кравите ги прекарвали от ляво на дясно, като двамата не носили светлоотразителни жилетки и никога не носят такива знаци. От показанията на свидетелката се установява, че когато половината стадо вече било преминало пътното платно, се появила една кола, която се движила много бързо и навлязла в стадото; ударила три крави, като две били със счупен крак и гръбнак, а третата била под калника; след инцидента две от кравите умрели, а третата е добре. Свидетелката се изплашила за хората, които били в колата, и ги попитала дали са добре и те ѝ отговорили, че не са ранени. Предното стъкло на колата било счупено, защото кравата с краката се блъснала в него; имало щети и по калника от дясната страна на шофьора, страничното огледало, вратата била засегната. Според свидетелката след колата на ищеца нямало друга кола. Свидетелката твърди също, че ищецът извикал полиция и служителите на реда пристигнали след 30 минути; съставили на Б. акт, че нямал лична карта; и Д. и Б. подписали документ на капака на полицейската кола. Тя не е разпитвана и не се е подписвала никъде. Свидетелката твърди също, че след инцидента Д. ги заплашвал със саморазправа и искал да му заплатят 5000,00 лв. за щетите за колата, но те не му платили никакви пари.

Свидетелят А. М. (далечен роднина с ответника) установява при разпита си, че в деня на инцидента между 19:00 и 20:00 часа вечерта пътувал за работа в посока от с.*** за гр.Кнежа с личния си автомобил. Отивайки в посока към с.*** спрял на крайпътно магазинче, за да си купи цигари и видял пред него да минават две бързо движещи се коли. На излизане от с.*** свидетелят видял, че имало инцидент; видял също, че момчето отивало да се бие с Н. А., но той го спрял. Свидетелят твърди, че не знае причината за ПТП-то и не е видял крави на пътя; не е видял полиция, когато спрял, а и много бързал за работа и веднага си тръгнал. Свидетелят не могъл да посочи дали колите, участници в ПТП-то, са същите, които минали покрай него в населеното място; не видял и щети по колата на ищеца.

При преценка на показанията на свидетелите на първо място съдът следва да има предвид възможната заинтересованост на свидетелите М. Д. и Н. А. от изхода на спора, съответно в полза на ищеца от първата и на ответника от втората, предвид обстоятелството, че първата от тях е сестра на ищеца, а втората е майка на ответника, поради което показанията им следва да се преценяват от съда с оглед на всички други данни по делото, съгл.

чл.172 ГПК. Наред с това, показанията на свидетелката Н. А. относно прекарването на стадото през пътното платно и личното ѝ присъствие на инцидента, не кореспондират с тези на свидетелите-очевидци М. Д. и И. П., както и на свидетеля Л. Ц.. Показанията на свидетеля А. М., макар обективни и непосредствени, са твърде общи и неконкретизирани и в по-голямата си част установяват неотносими към спора обстоятелства, тъй като същият не е бил очевидец на местопроизшествието. Особено ценни за изясняване на обстоятелствата, касаещи процесното ПТП, са показанията на свидетеля И. П., който няма родствени връзки със страните по делото и е бил очевидец на произшествието, поради което съдът кредитира същите в пълна степен като обективни, непосредствени и непротиворечиви, изясняващи относими към предмета на делото обстоятелства и в синхрон с останалия доказателствен материал по делото. Показанията на този свидетел изясняват както факти, осъществили се непосредствено преди процесното ПТП, така и обстоятелства по време и след инцидента, тъй като е останал до изясняване на обстоятелствата от полицейския служител, съдействал е на същия и е подписал съставения на ответника акт, като свидетел. Показанията на свидетеля Л. Ц., макар и същият да не е очевидец на процесното ПТП, също следва да бъдат кредитирани в пълна степен като обективни, логични и последователни, тъй като същите са дадени от лице, което не е заинтересовано от изхода на спора и касаят факти, осъществили се непосредствено след местопроизшествието.

За установяване механизма на процесното ПТП и наличие на причинно-следствена връзка между произшествието и настъпилите щети в първоинстанционното производство е назначена съдебно-автотехническа експертиза, заключението по която е изготвено на база на приложените по делото доказателства и тези по административната преписка, образувана във връзка с процесното ПТП. В заключението е описана следната пътна обстановка в мястото на ПТП: на изхода на с.*** към с.*** републикански път III-1304 има ляв завой, след който следва права отсечка; в дясно от десния край на пътното платно, където свършва непрекъснатата осовата линия има поставен знак В 34 - „Край на забраните, въведени с пътни знаци“, а на 80 метра след края на левия завой в посока с.*** отдясно на пътното платно има поставен знак Д 12 - „Край на населеното място и селищното образувание“ с надпис „***“; на 158 метра след края на левия завой е оформен земен път, който пресича перпендикулярно републикански път III-1304 (посочени в снимков материал в заключението), като в целия този участък има пряка видимост от водач на МПС на пътя и на терена от двете страни на пътя. Вещото лице е дало заключение за вероятния механизъм на произшествието: Пастирът Б. Е. Б. прибирайки стадо домашни животни – крави, от пасището се движел по земен път и приближавайки мястото, където земния път се пресича с републикански път III-1304, подкарал животните да пресекат пътя, при което те навлезли на платното за движение с посока от дясно на ляво, спрямо посоката на път III-1304 - с.*** - с.***; в същото време лек автомобил

„Ауди А6 Авант“ с рег. № ВР *** СК, управляван от Д. Д. Д., се движил по път III-1304 в посока от с.*** към с. ***; приближавайки стадото животни, водачът на лекия автомобил не успял да овладее управлението на автомобила, поради което автомобила навлязъл в опасната зона на спиране; траекториите на движение на лекия автомобил и пресичащите пътното платно крави се пресичат и следва удар на предната част на лекия автомобил в преминаваща по пътното платно крава. Ударът на лекия автомобил в кравата е настъпил върху пътното платно на републикански път III-1304, извън границите на населеното място. Причината за настъпване на процесното ПТП от техническа гледна точка, според заключението, е комплексна: от една страна, пастирът Б. Е. Б. подкарал животните да пресекат републиканския път, без да е убеден, че това е безопасно и те започнали да пресичат пътното платно; от друга страна, водачът на лекия автомобил Д. Д. е имал възможност да види още при излизането от левия завой в края на с.*** стадото крави /от разстояние най-малко 150 метра/ и е могъл да предвиди, че ще пресекат платното; същият е управлявал автомобила със занижено внимание и несъобразена скорост. Според заключението водачът не е управлявал със скорост, с която да може да спре автомобила, ако кравите навлязат на пътното платно и по тази причина в момента на възникване на опасността автомобилът е бил навлязъл в опасната зона на спиране и ударът с кравите е бил неизбежен (отговор на въпрос № 4). При отговора на въпрос № 8 обаче вещото лице е посочило в заключението, че в материалите по делото няма достатъчно конкретни данни, по които с достатъчна точност да се определи къде точно върху път III-1304 се е намирал лекият автомобил, когато кравите са навлезли на пътното платно от земния път и са започнали да го пресичат, т.е. кога точно е възникнала опасността, поради което не може да определи дължината на опасната зона на спиране на лекия автомобил. Вещото лице също не е дало отговор на въпроса за вероятната скорост на движение на лекия автомобил преди удара в кравата (въпрос № 9), тъй като в материалите по делото няма посочени конкретни данни, снети по време на огледа на местопроизшествието непосредствено след ПТП (липсват данни за спирачни следи и др.), по които да бъде изчислена с достатъчна точност тази скорост. Въз основа на протокола за ПТП и приложения към делото компакт-диск със снимков материал в заключението са посочени повредените части на лекия автомобил: предна броня, преден капак, предно панорамно стъкло, предна дясна врата, преден десен калник, преден ляв калник и външни странични огледала. Стойността на щетите по л.а. „Ауди А6 Авант“ с рег. № ВР***СК, според заключението на вещото лице, е в общ размер 1102,00 лв., която сума включва стойността на повредените резервни части и стойността на труда за боядисване, боя и др. материали, а средната пазарна стойност на този автомобил към датата на ПТП-то - 04.09.2021г., е 3752,00 лв.

При изслушването си в съдебно заседание вещото лице отново е посочило, че в материалите по делото няма достатъчно данни, за да бъдат изчислени скоростта на движение на автомобила и опасната зона на спиране,

при конкретното ПТП и при конкретните пътни условия.

Макар заключението по изпълнената съдебно-автотехническа експертиза да е оспорено в неговата цялост от ищцовата страна, настоящият състав на въззивния съд кредитира същото като обективно и компетентно дадено в частите, касаещи вероятния механизъм на произшествието и стойността на щетите по л.а. „Ауди А6 Авант“ с рег. № ВР***СК, тъй като в тези части заключението се основава на събрания по делото доказателствен материал и кореспондира с писмените и гласни доказателства. Заключението не следва да бъде ценено от съда в частта, касаеща причината за настъпване на процесното ПТП и в частност относно извода на експерта, че водачът на лекия автомобил Д. Д. е имал възможност да види още при излизането от левия завой в края на с.*** стадото крави /от разстояние най-малко 150 метра/ и е могъл да предвиди, че ще пресекат платното и че същият е управлявал автомобила със занижено внимание и несъобразена скорост, тъй като този извод не е основан на събрани по делото доказателства (по признания на самия експерт) и е в противоречие с писмените и гласни доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка и събрани доказателства, въззивният съд намира, че е налице кумулативното наличие на елементите от фактическия състав на деликта.

От Протокола за ПТП № 1495098/04.09.2021г., съставеният АУАН № ГА485953/04.09.2021 г. и издаденото Наказателно постановление № 21-0248-000619 от 24.09.2021 г. на ОД на МВР-Враца, РУ-Бяла Слатина, по делото безспорно се установи настъпването на пътнотранспортно произшествие на 04.09.2021 г. в 20, 45 часа път III-1304 между с.*** и с. *** в общ.Бяла Слатина, причинено виновно от водача на стадо домашни животни – крави, Б. Е. Б., който е нарушил правилата за движение по пътищата и е причинил имуществени вреди на ищеца-водач на МПС. От посочените писмени доказателства, както и от заключението по изпълнената съдебно-автотехническа експертиза се установява и механизма на ПТП: на 04.09.2021 г. в 20, 45 часа път III-1304 между с.*** и с. *** в общ.Бяла Слатина Б. Е. Б., в качеството си на водач на стадо домашни животни – крави, не направлява животните, намиращи се в близост до пътното платно, вследствие на което те навлизат на пътното платно в тъмната част от денонощието и създават непосредствена опасност за участниците в движението, преминаващи по пътя, вследствие на което става причина за възникване на ПТП с материални щети, като лек автомобил „Ауди А6 Авант“ с рег. № ВР *** СК, управляван от Д. Д. Д. се блъска в крава, с което виновно е нарушил чл.106, ал.1 ЗДвП.

Протоколът за ПТП представлява официален свидетелстващ документ. Действително, съобразно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на протокола обхваща лично възприетите от длъжностното лице факти, но в случая това е спазено. Протоколът е съставен от полицейски служител след посещение на мястото на инцидента, т. е. служителят лично е установил фактите на база извършен оглед и професионална преценка на ситуацията. Като такъв той се ползва не само с обвързваща формална доказателствена сила относно авторството на документа, но съгласно чл. 179, ал. 1 от ГПК и със задължителна материална доказателствена сила, като съставлява доказателство за факта на направените пред съставителя изявления и за извършените от него и пред него действия /извод, относим към протоколи за ПТП, съставени от органите на полицията при задължително посещение на мястото на ПТП, очертани в чл. 125 от ЗДвП – т. нар. "констативен протокол за ПТП" и "протокол за ПТП при материални щети" – чл. 6 и чл. 7 от Наредба № I-167 от 24.10.2012 г. за условията и реда на взаимодействие между контролните органи на МВР, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с МПС/. В тази хипотеза съставителят удостоверява пряко възприети от него факти при огледа, относими за определяне на механизма на ПТП, като местоположение на МПС, участниците в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци и маркировка на мястото на произшествието и др. И в този случай обаче, протоколът за ПТП не обхваща направените от длъжностното лице, въз основа на констатираните факти, изводи за наличието или липсата на вина на водача на МПС, респ. на стадото, участващ в пътнотранспортното произшествие, тъй като това излиза извън обхвата на удостоверителното изявление относно възприет от съставителя на протокола факт. В обобщение следва да се посочи, че протоколът за ПТП, съставен при посещение на място от органите на МВР, е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП. Когато фактът, съставлява изявление, направено от участник в ПТП, протоколът има доказателствена сила само относно съдържащите се неизгодни факти за лицето, чието изявление се възпроизвежда от съставителя на документа. Ищецът пострадал по прекия иск носи тежестта на доказване на механизма на

ПТП, поради което той следва да ангажира и други доказателства, когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специалния знания, които съдът не притежава.

В случая представеният протокол за ПТП № 1495098/04.09.2021г. е съставен от длъжностно лице – мл. автоконтрольор, служител на РУ на МВР, гр.Бяла Слатина, след посещение на място и съдържа преки възприятия на длъжностното лице, в т. ч. мястото и времето на ПТП, местоположението на автомобила и животното след катастрофата и видимите щети по автомобила. В случая не е оспорена автентичността на протокола за ПТП или удостоверителната компетентност на неговия съставител или реда, по който е съставен протокола. Ответникът е оспорил единствено описания в протокола механизъм на ПТП.

Настоящият съдебен състав приема, че верността на констатациите в протокола за ПТП е потвърдена от заключението на вещото лице по изпълнената съдебно-автотехническа експертиза, в която е установен механизма на процесното ПТП и наличие на причинно-следствена връзка между произшествието и настъпилите щети.

С оглед на изложеното, след съвкупна преценка на събраните доказателства, съдът приема за установен механизма на процесното ПТП и причинно-следствената връзка между настъпилото ПТП и вредоносните последици.

От протокола за ПТП, съставеният АУАН и издаденото Наказателно постановление с обвързваща съда доказателствена сила се установява и виновното и противоправно деяние на водача на стадото домашни животни – крави, Б. Е. Б., с което виновно е нарушил чл.106, ал.1 ЗДвП – не е направлявал стадото и е създал пречки (опасности) за движението на ППС. Субективният елемент от състава на гражданския деликт - вината, съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД се презюмира, като в тежест на ответника бе да проведе обратно доказване, като ангажира съответни доказателства за липсата й. Такива не са представени по делото.

Събраните в настоящото производство доказателства (документи, заключение по изпълнената съдебно-автотехническа експертиза и гласни доказателства) дават основание за извод, че при процесното ПТП са причинени следните щети по л.а. „Ауди А6 Авант“ с рег. № ВР***СК,

собственост на ищеца: предна броня, преден капак, предно панорамно стъкло, предна дясна врата, преден десен калник, преден ляв калник и външни странични огледала, като разходите за отстраняването на същите са в общ размер 1102,00 лв., която сума представлява действителните вреди и включва стойността на повредените резервни части и стойността на труда за боядисване, боя и др. материали. Същите са в пряка причинна връзка с произшествието и поведението на водача на стадото животни, тъй като се установи, че щетите са получени именно при посоченото ПТП.

С оглед изложеното, ответникът дължи на ищеца обезщетение за причинените от процесното ПТП имуществени вреди в установения размер от 1102,00 лв.

Съдът в настоящия му състав намира направеното от ответника възражение за липсата на принос и в двете му форми - изключителна вина на увреденото лице и съпричиняване на вредоносния резултат, за неоснователно.

Изложените по-горе съображения относно извършения деликт от ответника логично изключват наличието на изключителна вина на ищеца за причинените вреди на автомобила му, поради което следва да се разгледа само евентуално съпричиняване на вредите от ищеца.

За да е налице съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД пострадалият трябва обективно със свои действия или бездействия да е допринесъл за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил с поведението си неговото настъпване, т.е. вредоносните последици не са резултат само и единствено от неправомерното поведение на деликвента, а са обусловени наред с него и от конкретно установен принос на пострадалия. Съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваване на него цели намаляване на отговорността си към увреденото лице (чл. 51, ал. 2 ЗЗД). Категорична е касационната практика, че за да е налице съпричиняване на вредата, е необходимо да бъде установена по несъмнен начин пряката причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат.

Пред районния съд с отговора на исковата молба ответникът-жалбоподател е посочил като принос на ищеца за настъпване на вредите неспазване на чл.20 от ЗДвП, вменяващ в задължение на водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват; при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с

превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

Съдът счита, че това възражение не е доказано в хода на съдебното производство.

Събраните по делото доказателства сочат, че при ограничение на скоростта от 90 км/ч. в процесния участък от пътя, в който е настъпило местопроизшествието, лекият автомобил, управляван от ищеца, се е движил със скорост около 70 км/час (според показанията на свидетелите очевидци И. П. и М. Д.), че на пътя не е имало поставен пътен знак А21 – „Възможна поява на домашни животни“, който да засили вниманието на водача, че ПТП-то е станало при здрач, а преминаването на животните през пътното платно не е било сигнализирано по никакъв начин, поради което не може да се направи извод за неспазване на чл.20 от ЗДвП от страна на водача на автомобила и за негов принос за причиняване на щетите. Следва да се изтъкне също, че заключението по изпълнената САТЕ в частта, в която е установено, че ищецът Д. Д. е управлявал автомобила със занижено внимание и несъобразена скорост и че е могъл да предвиди, че кравите ще пресекат платното за движение, е необосновано, тъй като не се основава на конкретни доказателства и е в противоречие с показанията на свидетелите-очевидци, поради което съдът не го приема в тази част.

Както бе посочено по-горе в тежест на ответника-жалбоподател е да докаже осъществяване на поведение на увреденото лице, повлияло на настъпването на ПТП. Същият обаче не е провел насрещно доказване, разколебаващо доказването, извършено от ищеца, което да води до извод, че местоположението и движението на стадото крави е позволявало своевременното му възприемане като опасност за движението. Налага се извода, формиран в обжалваното решение, че при внезапната поява на животните пред автомобила ПТП е било непредотвратимо. Жалбоподателят не е провел насрещно доказване при каква скорост на движение и внезапно излизане на животните на пътното платно ударът би бил евентуално предотвратим, като се изхожда и от обстоятелството, че инцидента е станал по здрач. Ето защо и въз основа на събраните по делото доказателства, съдът

счита за установено в разглеждания случай, че опасността за движението е възникнала внезапно и непредвидимо в опасната зона на автомобила, чиято скорост на управление не е доказано да е била несъобразена с отрицателното влияние на всички фактори, които усложняват конкретната пътна обстановка, за да може да спре пред всяка налична опасност на пътя и да предотврати настъпването на ПТП (чл. 20, ал. 2 ЗДвП).

Предвид изложеното въззивният съд приема, че не са налице действия на водача на автомобила, вкл. нарушаване на чл. 20 от ЗДвП, които да установяват негова изключителна вина, респ. съпричиняване на вредоносния резултат, поради което и възражението на жалбоподателя се явява неоснователно.

При горните мотиви въззивният съд приема, че предявеният иск за имуществени вреди е основателен и следва да се уважи, като се осъди ответника Б. Е. Б. да заплати на ищеца Д. Д. Д. обезщетение за имуществени вреди в претендирания размер от 500,00 лева, част от установения общ размер от 1102,00 лв.

Обезщетението следва да се присъди ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 08.06.2022г., до окончателното ѝ изплащане, както е поискано с исковата молба.

Като е достигнал до същият извод районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде изцяло потвърден и чрез препращане към мотивите му, кореспондиращи на приетото от въззивния съд (чл. 272 ГПК).

Предвид горното, Врачанският окръжен съд намира въззивната жалба за неоснователна.

С оглед неоснователността на въззивната жалба на въззивника не се следват разноски за въззивното производство.

Въззиваемия не е направил разноски във въззивното производство и такива не му се дължат.

При този изход на спора, на основание чл.38, ал.2 във вр. с чл.38, ал.1, т.2 ЗА във вр. с чл. 273 ГПК и предвид изричното искане следва да се осъди жалбоподателя Б. Е. Б. да заплати на адв. И. Ж. от АК-София, адвокатско възнаграждение в размер 400,00 лв. за безплатно процесуално представителство и защита на ищеца Д. Д. Д. в настоящото производство.

Предвид гореизложеното, на основание чл.272 ГПК, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 153 от 15.06.2023г. по гр.д. № 690/2022г. на Районен съд – Бяла Слатина.

ОСЪЖДА Б. Е. Б. с ЕГН ***** от с.***, обл.Враца, ***, ДА ЗАПЛАТИ на адв. И. Ж. от АК-София, на основание чл.38, ал.2 във вр. с чл.38, ал.1, т.2 ЗА адвокатско възнаграждение в размер 400,00 лв. за безплатно процесуално представителство и защита на ищеца Д. Д. Д. с ЕГН ***** от ***, в производството по в.гр.д. № 429/2023г. по описа на ОС-Враца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____